

OLIVERA

Les mans fredes no noten el contacte de la raspa amb el palmell, subjectada només la seva part inferior, entre el dit polze i la mà, degut a la impossibilitat de moure els dits amb normalitat. Encara amb la son a les orelles i anant rapant a poc a poc, amb un moviment prou lent com perquè el pare m'hagi de cridar l'atenció. Espero la gloriosa hora d'esmorzar, tot i que encara queden dues hores que de ben segur que es faran llarguíssimes. Les olives cauen sobre la borrassa com la pluja cau sobre la terra humida, i fa encara més empenyador el treballar. Humitat a l'olivera i humitat que va caient sobre el meu cap. No hi ha compassió, s'ha de treballar tot i la pluja. Intentes pensar en què si et responen els dits, podràs rapar més de pressa, que per tant faràs caure més Oliver i acabarà abans la feina... Però les mans no responen, i el pare tampoc a les meves queixes davant la insuportable pluja.